

רעפ 5125/24 - אבי אביטבול נ' מדינת ישראל

רע"פ 5125/24 - אבי אביטבול נ' מדינת ישראל עליון

רע"פ 5125/24

אבי אביטבול

נגד

מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

[30.06.2024]

כבוד השופט י' אלרון

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבעפסק דינו ב-ע"פ 57943-01-22 מיום 16.2.2023 שניתן על ידי הנשיאה ר' יפה-כ"ץ והשופטים י' עדן ו-י' עטר וכן על פסק דינוב-עפ"ג 37693-03-24 מיום 15.5.2024 שניתן על ידיסגנית הנשיאה י' רז-לוי, והשופטים י' ייטב ו-א' ברסלר-גונן;בקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין בשם המבקש:

עו"ד אהוד בן יהודה

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (הנשיאה ר' יפה-כ"ץ, השופט י' עדן והשופט י' עטר) ב-ע"פ 57943-01-22 מיום 16.2.2023, בגדרו התקבל ערעור המשיבה על זיכוי המבקש מחמת הספק על ידי בית משפט השלום באשקלון (השופט צ' פורר) ב-ת"פ 60065-01-20 מיום 15.12.2021 והתיק הוחזר לבית משפט השלום לשם שמיעת טיעונים לעונש ומתן גזר דין. בהמשך לכך, בקשת רשות הערעור מופנית גם כלפי פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (סגנית הנשיאה י' רז-לוי, השופטת י' ייטב והשופט א' ברסלר-גונן) ב-עפ"ג 37693-03-24 מיום 15.5.2024 בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר הדין של בית משפט השלום ובו נגזרו עליו עונש של 27 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

2. לטענת המבקש, בית המשפט המחוזי שגה כאשר הרשיע אותו בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום - החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישה לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973. בין היתר, נטען כי הרשעת המבקש, בראי הפגמים בהתנהלות המשיבה, עולה כדי עיוות דין. כן נטען כי המקרה דן מעורר סוגיות עקרוניות ביחס לחוקיות חיפוש וההשלכות של פגמים שנפלו בעריכתו, וכן ביחס לקבילותן ומשקלן של ראיות שנאספו שעה שאירעו פגמים בשרשרת הסם. לבסוף, נטען כי נגרם למבקש עיוות דין משמחדלי החקירה בעניינו לא קיבלו ביטוי בעונש שנגזר עליו.

3. דין הבקשה להידחות. אומנם המבקש מנסה לנסוך לטענותיו נופך עקרוני, אך בפועל הן ממוקדות כולן בעניינו הפרטני. זאת, מאחר שהשגותיו על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מופנות הלכה למעשה כלפי יישומן של דוקטרינות וכללים מושרשים, ובכלל זה הוראות פקודת סדר הדין הפלילי (מעצרוחיפוש) [נוסחחדש], התשכ"ט-1969 בדבר אופן עריכת חיפוש, ויישומה של דוקטרינת הפסילה הפסיקתית (ראו והשוו: רע"פ 7901/23 אמסלם נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (7.4.2024)). כמו כן, בחינת האופן שבו יישם בית המשפט המחוזי את המבחן התלת-שלבי להרשעה על בסיס ראיות נסיבתיות בלבד (ראו: ע"פ 8030/21 אבו זיינב נ' מדינת ישראל, פסקה 42 (25.12.2022)), מעלה כי לא נפל ביישום זה פגם, ודאי לא כזה שמעורר חשש לעיוות דין. אף העונש שנגזר על המבקש אינו מכניס את עניינו בגדרי המקרים יוצאי הדופן שבהם יש חריגה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת. בנסיבות אלה, הבקשה אינה מגלה עילה למתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (רע"פ 1306/24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (14.2.2024)).
4. לצד האמור, אין להעלים עין מהפגמים שנפלו בפעילותן של רשויות אכיפת החוק במסגרת ההליך דנן. אף המשיבה הכירה בכך מפורשות בטיעוניה לפני בית המשפט המחוזי. לא נותר לי אלא לשוב ולציין פעם נוספת - טיוב פעילותן של רשויות האכיפה הוא תנאי חיוני הן לשמירת זכויותיהם של נחקרים ונאשמים, הן לשם קידום חקר האמת ועשיית דין צדק (יוסף אלרון "המשפט הפלילי - על צומת דרכים" ספר סלים ג'ובראן 841 (אהרן ברק ואח' עורכים 2023. עם קיומם החוזר של פגמים כאלה ואחרים, גם אם הם אינם מוליכים לשינוי ההכרעה בהליך קונקרטי - לא ניתן להשלים. 5. הבקשה נדחיתאפוא; ממילא מתייתרת בקשת עיכוב הביצוע שהוגשה לצידה. ניתנההיום, כ"דבסיוןהתשפ"ד (30.6.2024).

ש ו פ ט